

Universitätsbibliothek Paderborn

Instructio practica ...

Institutiones Qvintvplicis Theologiæ - Positivæ videlicet, Asceticæ,
Polemicæ, Speculativæ, & Moralis complectens, Unà cum Appendice
Methodum compendiariam reformationis Ecclesiasticæ à Concilio
Tridentino factæ continente

Lohner, Tobias

Dilingæ, 1679

§. 6. Principium 6. Frustra remedium quæritur, ubi nulla est læsio.

[urn:nbn:de:hbz:466:1-48233](#)

(ule incurritur, si certiora quis eligat) præ majori eligen-
tia.

Praxis.

Hinc deducitur 1. Si Sacerdos possit habere certam
Romanæ & Materiam in Sacramentorum (Baptismi maximè,
& penitentiae) administratione, non posse dubiam duntaxat
libere, uti cum Suar. Vasq. Henr. Regin. & pluribus aliis
cor. Bonacina d. 1. q. 2. pu. 1. n. 32.

Deducitur 2. Eum, qui negativè dubitat, num actio ali-
qua sit licita, non posse illam sine peccato exercere, uti com-
muniter docent Authores, & colligunt ex noto axiomate Ec-
cl. 3. *Qui amat periculum, peribit in illo.*

Deducitur 3. Eum, qui dubitat, num adsit impedimen-
tum Matrimonii, non posse contrahere, uti docent Ferd. de
Laym. & alii apud & cum Bardi disc. 6. c. 11. pu. 7. §. 114.
colligitur ex Cap. Juvenis de Sponsal.

§. VI.

PRINCIPIVM VI.

Frustra remedium queritur, ubi nulla
est læsio.

Sensus.

Hoc est, quando Finis, ob quem remedium institutum
obtineri non potest, non debet multum in remedio quæ-
do aut applicando laborari.

Authoritas.

Desumptum est ex le. ex consensu. 23. §. 1. ff. de Appellat.
aliquæ refert, & approbat Gribaldus l. 2. de Method. lit. F.
communi Authorum.

Ratio.

Quia cum remedium tale tantum queratur, & adhibea-
tur propter læsionem, ut supponitur, rectè infertur, cessante
læsione tanquam fine, ipsum etiam remedium adhibendum
nolle.

Praxis.

Hinc deducitur 1. frustra Scrupulosos angi de peccato
a se

De Principiis generalibus.
à se commisso in actione, si hanc ex probabili sententiā licet
tam esse putaverunt, dum eam exercuerunt, uti communem
docent Doctores.

Deducitur 2. Frustra provocari à sententiā Judicis, qui
valorem suum quoconque ex capite non est sortia, uti in ca-
le, ex consensu dicitur.

Deducitur 3. Non obligari ad restitutionem Fane-
lum, qui publicum crimen de altero in loco, in quo pub-
licum est, narravit, uti Fagand. Lessii. Filliat. Dian. & plus
apud Lugon. d. 14. de Iustit. n. 72. docent.

A R T I C U L U S III.

*De Principiis ad externam Actuum huma-
rum Regulam seu legem spectantibus.*

§. I.

PRINCIPIVM I.

Omnia sunt licita, quæ nulla lege aut Iure
sunt verita.

Sensus.

Hoc est, quamdiu non occurrit animo, actionem
quam nec Rationi velut legi naturali, nec legi divinae
humanæ contrariam esse, tamdiu credi potest, illam licet co-
erceri.

Authoritas.

Desumptum est ex Nello de Testibus. n. 1. illudque ne-
fert & approbat P. Gobat in tr. 5. n. 650.

Ratio.

Quia cùm hæ leges sint Regula humanorum Actu-
um à Natura & ipso Authore Naturæ propria, hoc ipso diffe-
reum dici non debet, quidquid huic Regulæ contrariam
esse deprehenditur.

Praxis.

Hinc Deducitur 1. Eum, qui die Festo Sacrum au-
tem non debere jejunum id præstare, nisi per accidentem cibis
poterit.